

Divadlo Jana Nebeského

Markéta Mráčková

ŠA AVU

2010/ 2011

Divadlo Jana Nebeského

Kapacitou divadlo malé, komorní, přibližně pro 200 diváků. Galerie umožňují navýšení o dalších 100 diváků.

Prvním krokem bylo hledání lokality. Vycházím z předpokladu, že centrum Prahy má divadel dostatek, pokusila jsem se hledat místo za jeho okrajem, ale ne na periferii.

1. lokalita. Pokus o konkurenci stadionu Viktorie Žižkov u stanice tramvaje Husinecká. Krabicové malé divadlo napěchované po okraj diváky. Vede k němu dlouhá přístupová chodba od stanice tramvaje. Cesta funguje jako galerie či bar. Vztah mezi divákem a hercem klasický. Divák na stálé elevaci a herec na vyvýšeném pódiu.

Co má v současnosti poskytovat samostatná budova divadla a je vůbec potřeba revize klasického schématu?

2. lokalita. Proluka v ulici V Jámě na Novém Městě. Drobný, ale přesto velkoměstský prostor v sousedství pasáží Lucerna a U Nováků. Proluka drobná, přesto v porovnání s potřebou divadla o mnoho objemnější. Po vzoru okolních domů vytvářím velkoměstsky nabitý dům. S divadlem, kavárnou i byty. Divadlo umísťuji do suterénu a bydlení do horních podlaží.

Divadlo ideální, do městského prostředí.

Jaké divadlo je pro Jana Nebeského ideální? V jakém divadle se cítí nejpřirozeněji? Jaké prostory vzbudí v hercích „divoké podivné myšlení, smysl pro divoké a podivné věci“?

Po shlédnutí her Jana Nebeského na různých scénách (NoD, Na Zábradlí, Stavovské divadlo, Meet factory) zjišťuji, že nejlepší prostory jsou ty, které nesvazují a nabízejí vzduch, volnost a možnost experimentu. Prostory, ve kterých se podivností daří. Prostory, které jsou z klasického úhlu pohledu nedivadelní.

Vztah herec — divák a jeviště — hlediště je důležitý. Jan Nebeský pojí ve svých hrách tyto světy do velmi úzkého vztahu a prahne po jejich prorůstání a po vyvrcholení večera ve společnou slavnost.

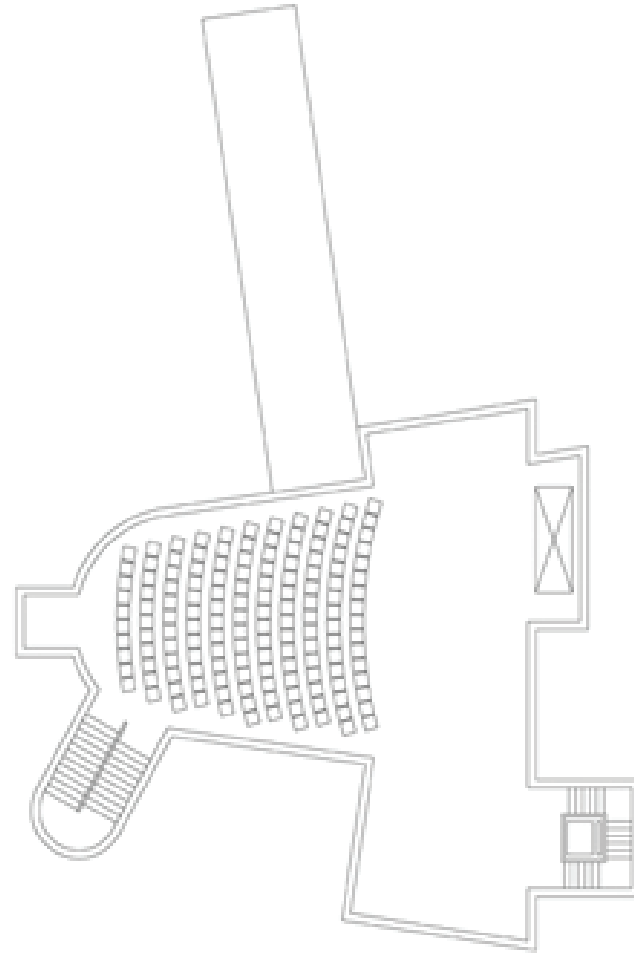
Představuji divadelní prostor co nejméně definovaný, umožňující všechno možné. Prostor, který se srolováním látky zastřešení stane divadlem pod širým nebem. Prostor určený k podivnostem.

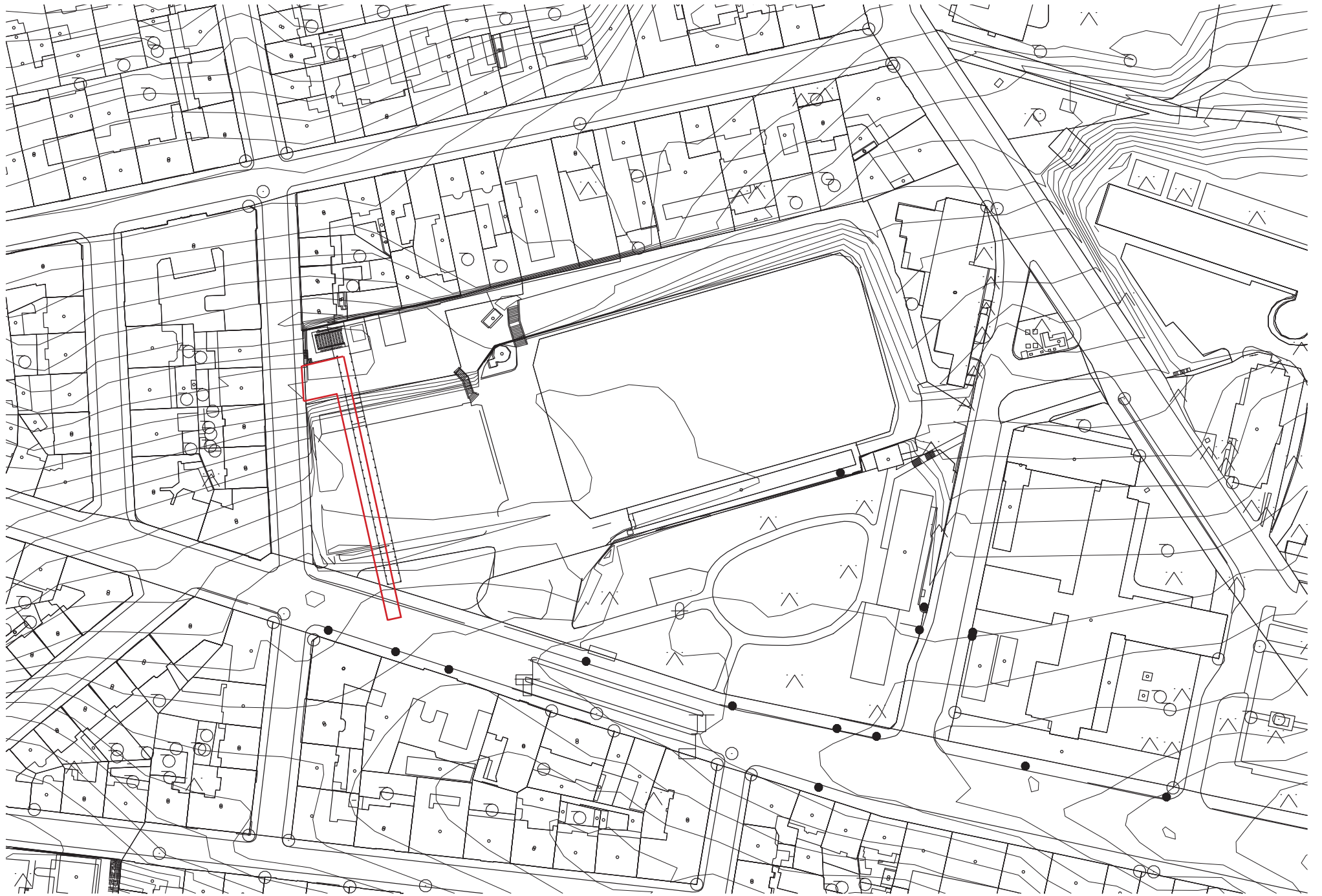
Látka se stává symbolem opony, cirkusového šapitó či zlata a lesku klasických divadel. Teatrálnost zvenku, ne zevnitř. Možnost totálního kontaktu mezi hercem a divákem. Prostor, ve kterém mohu hlediště i jeviště umístit jakkoliv a kamkoliv. Prostor převýšený, s galeriemi, něco mezi divadlem a kostelem. Obsluhující prostory jednoduché, přímo napojené na sál. Teatrální solitér, který nedotváří, ale tvoří místo. Poutač jako součást teatrálnosti.

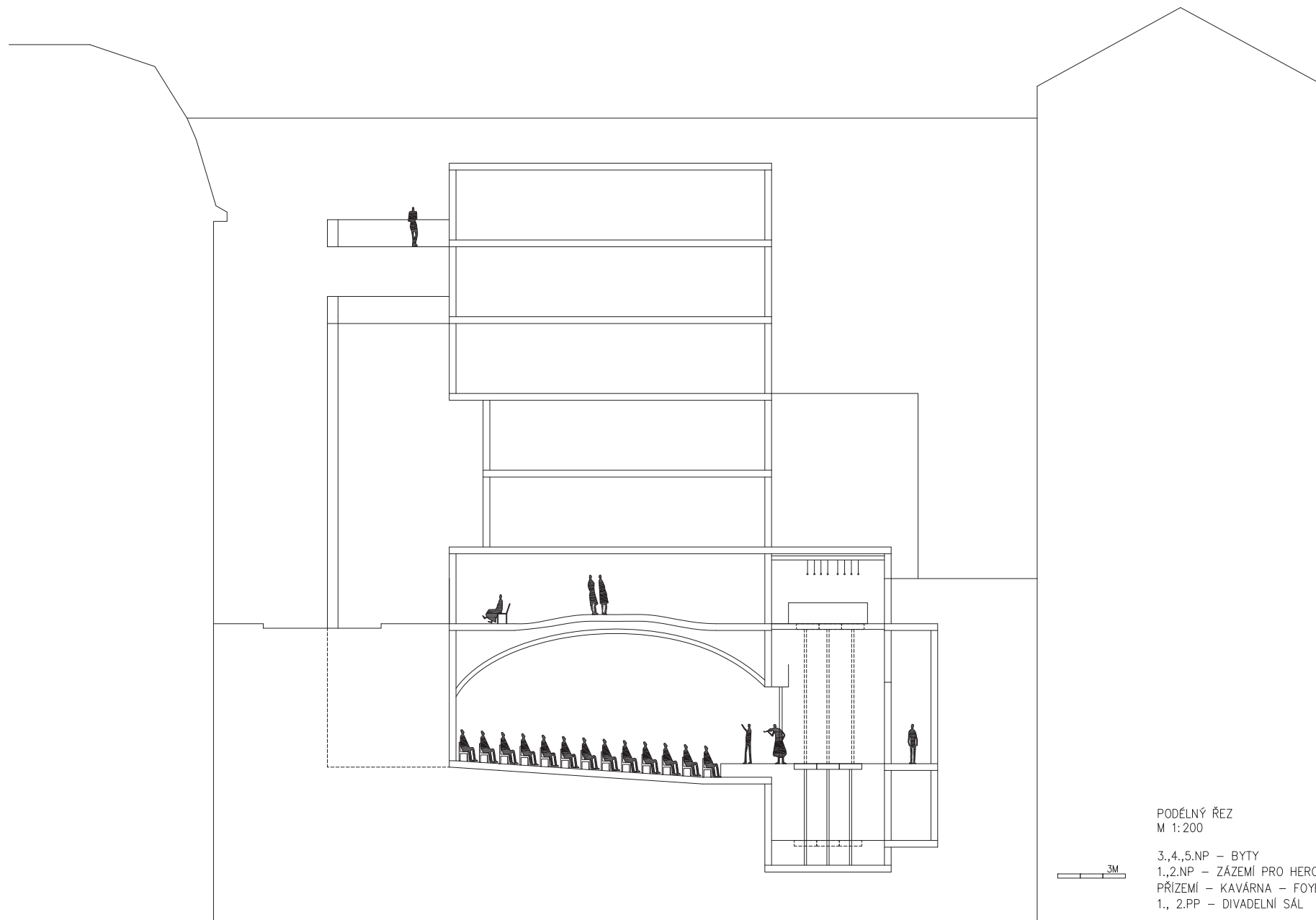
Markéta Mráčková

27. 5. 2011

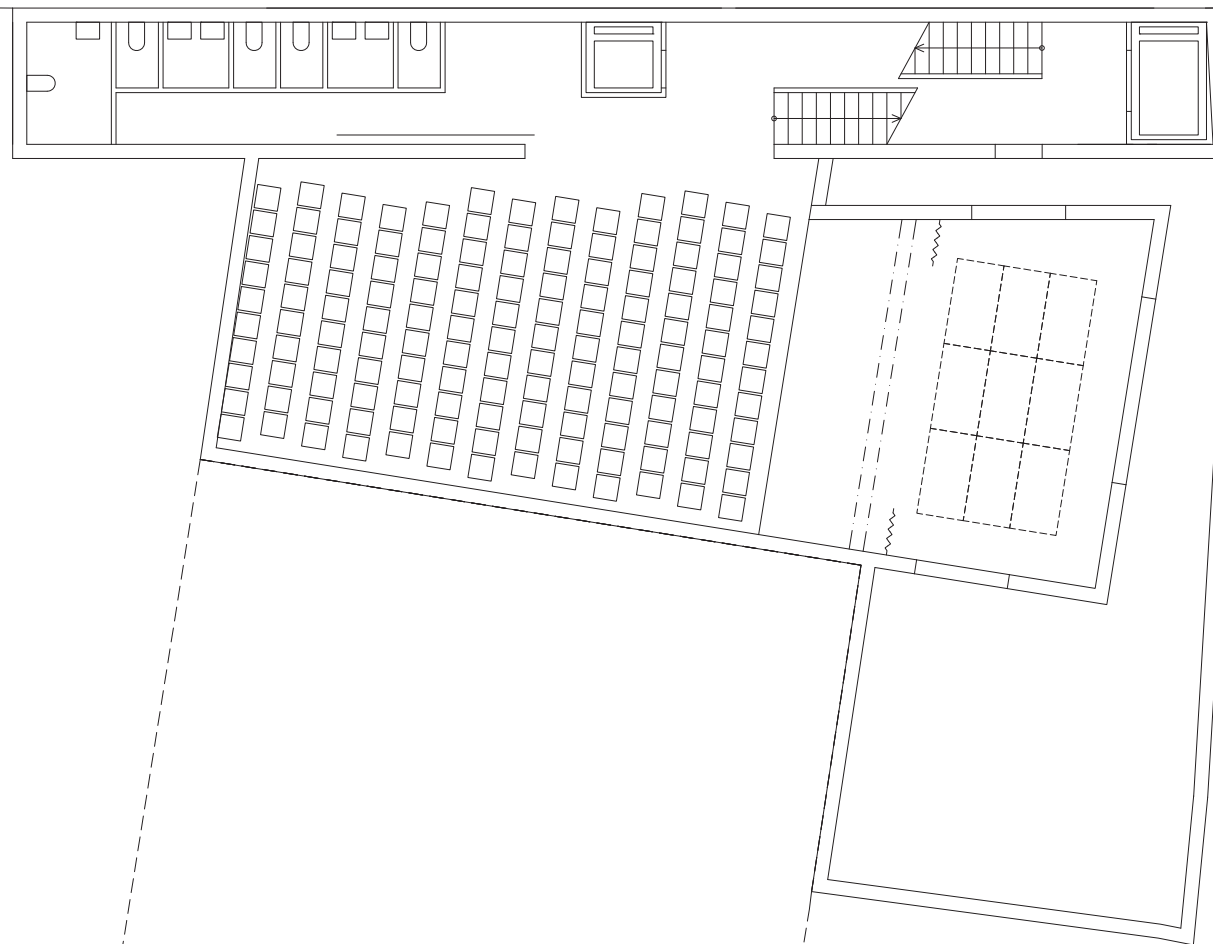

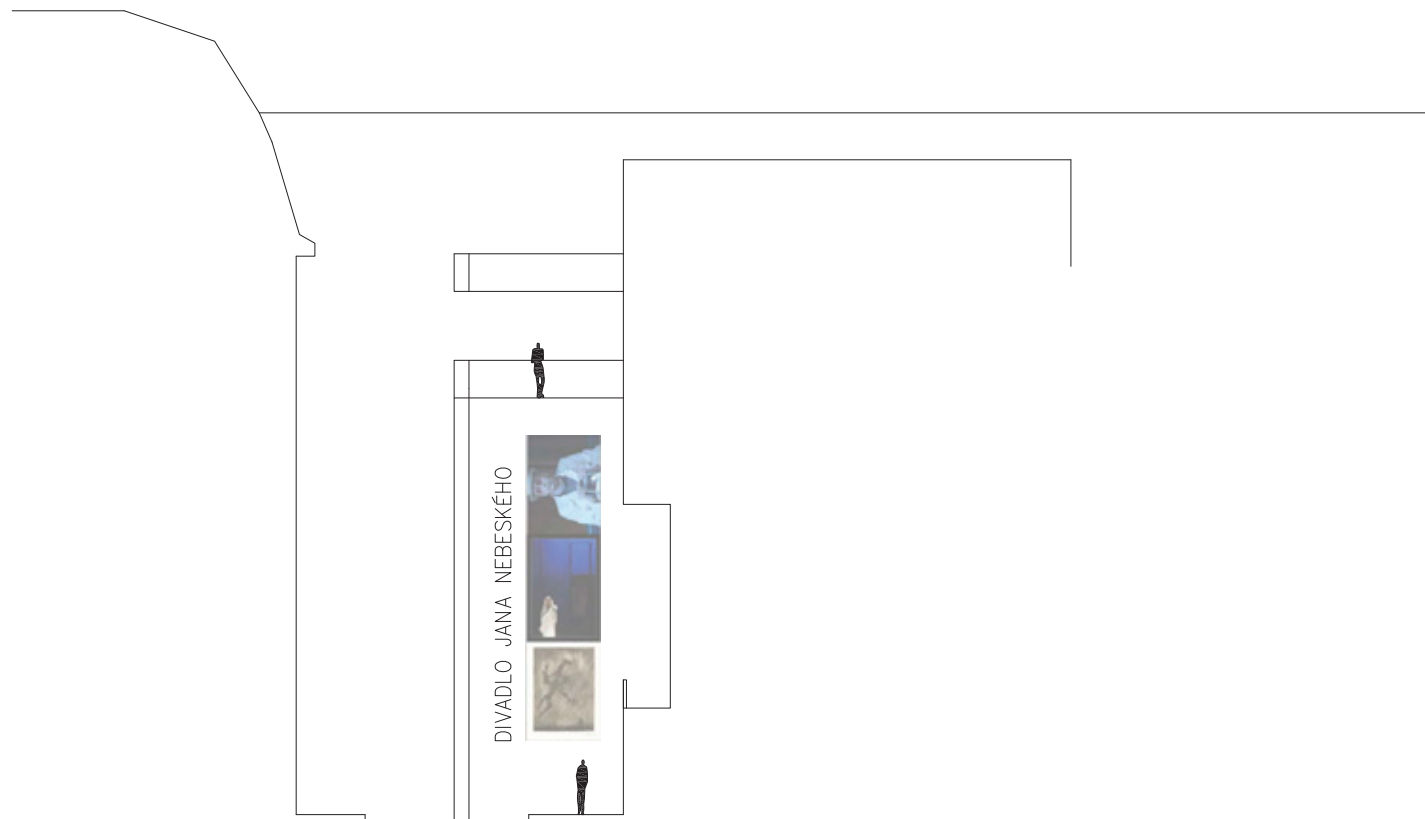
PODÉLNÝ ŘEZ
M 1:200

3.,4.,5.NP – BYTY
1.,2.NP – ZÁZEMÍ PRO HERCE
PRÍZEMÍ – KAVÁRNA – FOYER
1., 2.PP – DIVADELNÍ SÁL

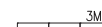

2.PP – SÁL
M 1:100
142 DIVÁKŮ
JEVIŠTĚ 50 M2
SKLAD KULIS 50M2

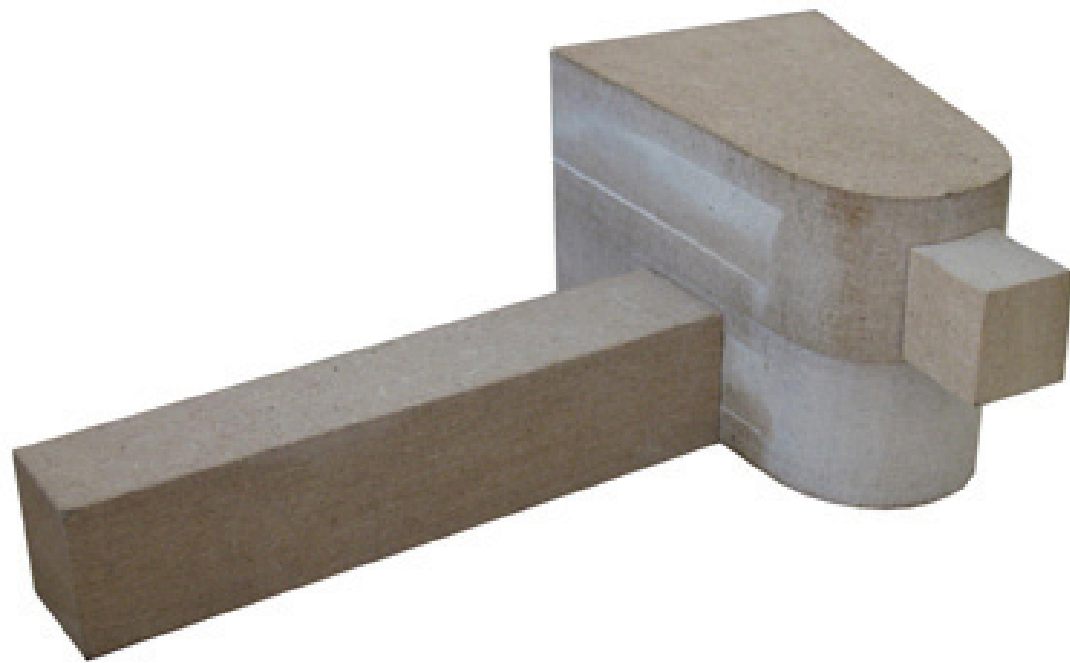
POHLED Z JIHU Z ULICE V JÁMĚ
M 1:150

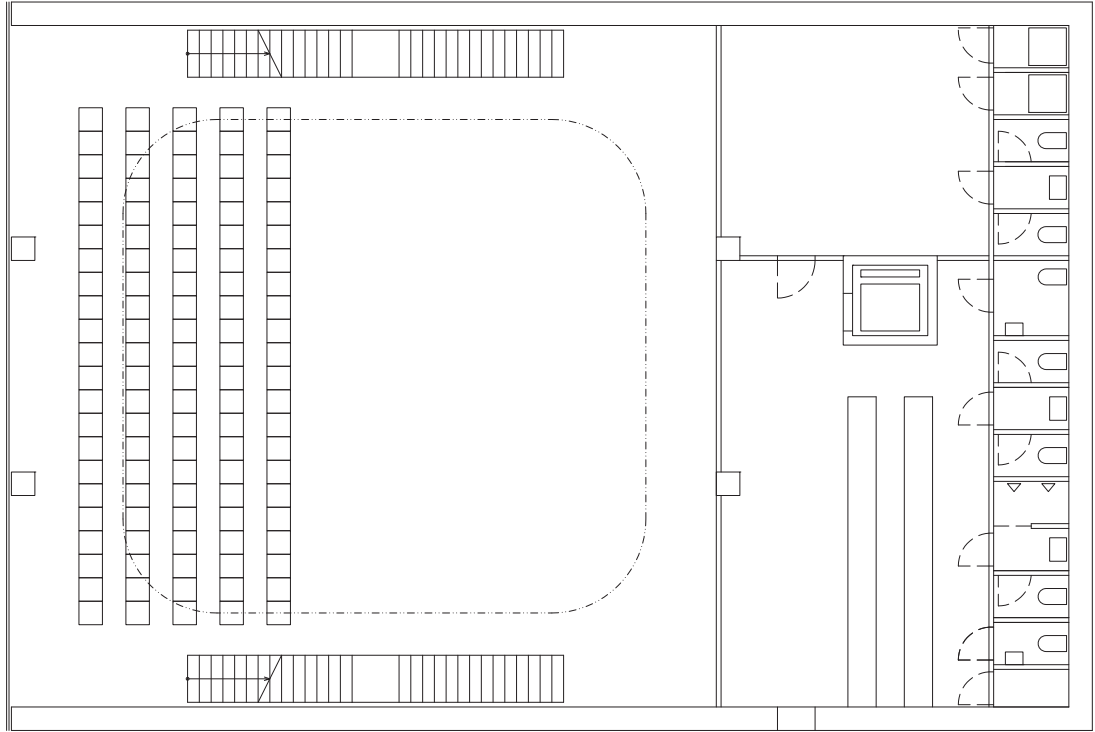

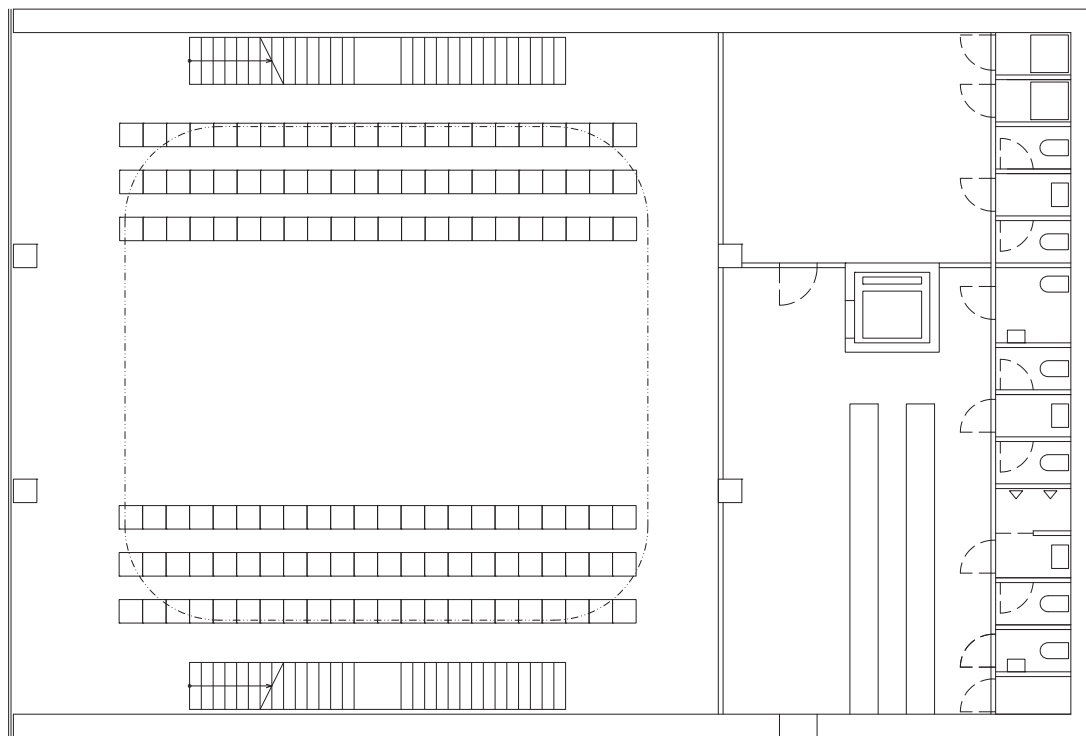

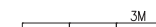
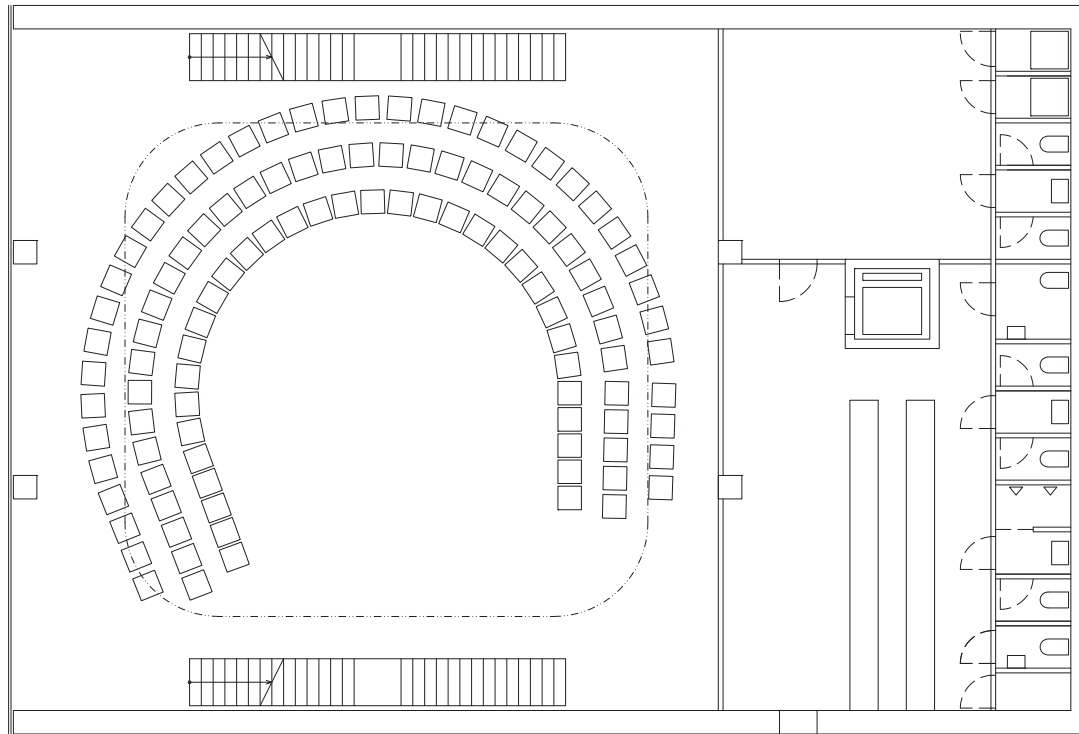

3M

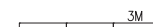
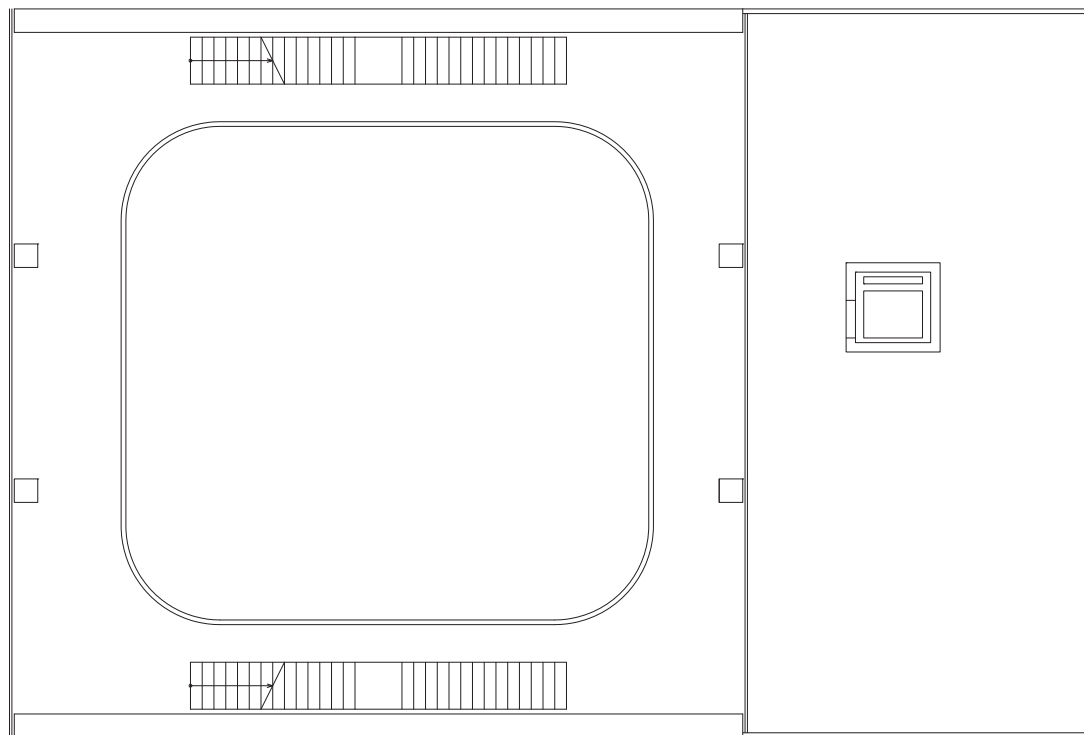
1.NP

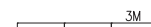
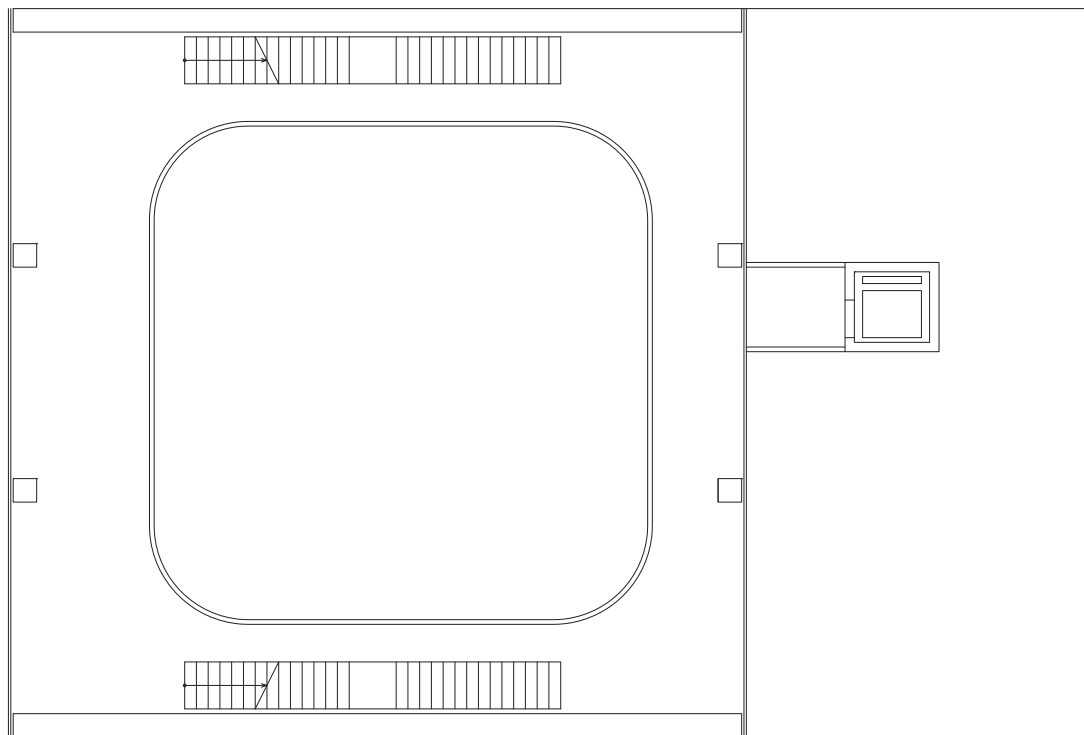

1.NP

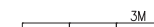
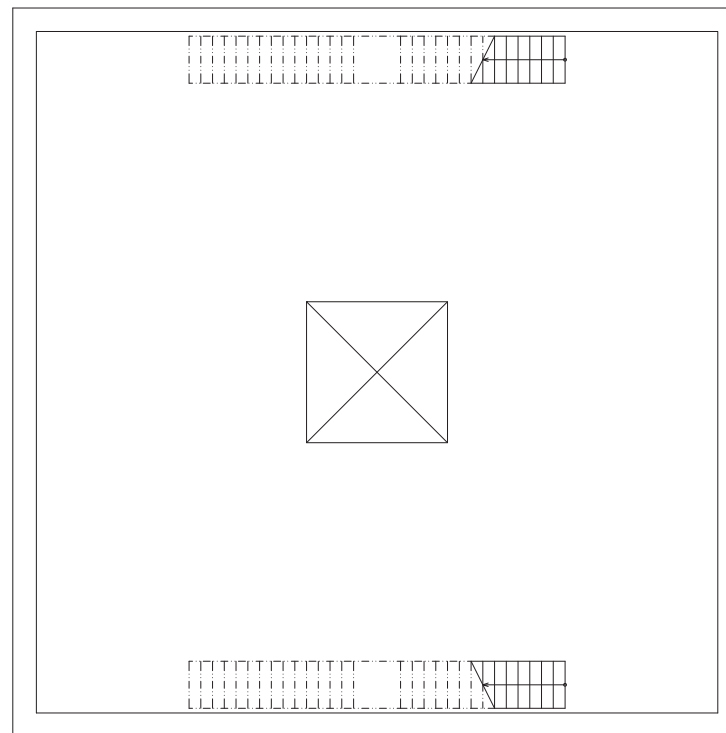

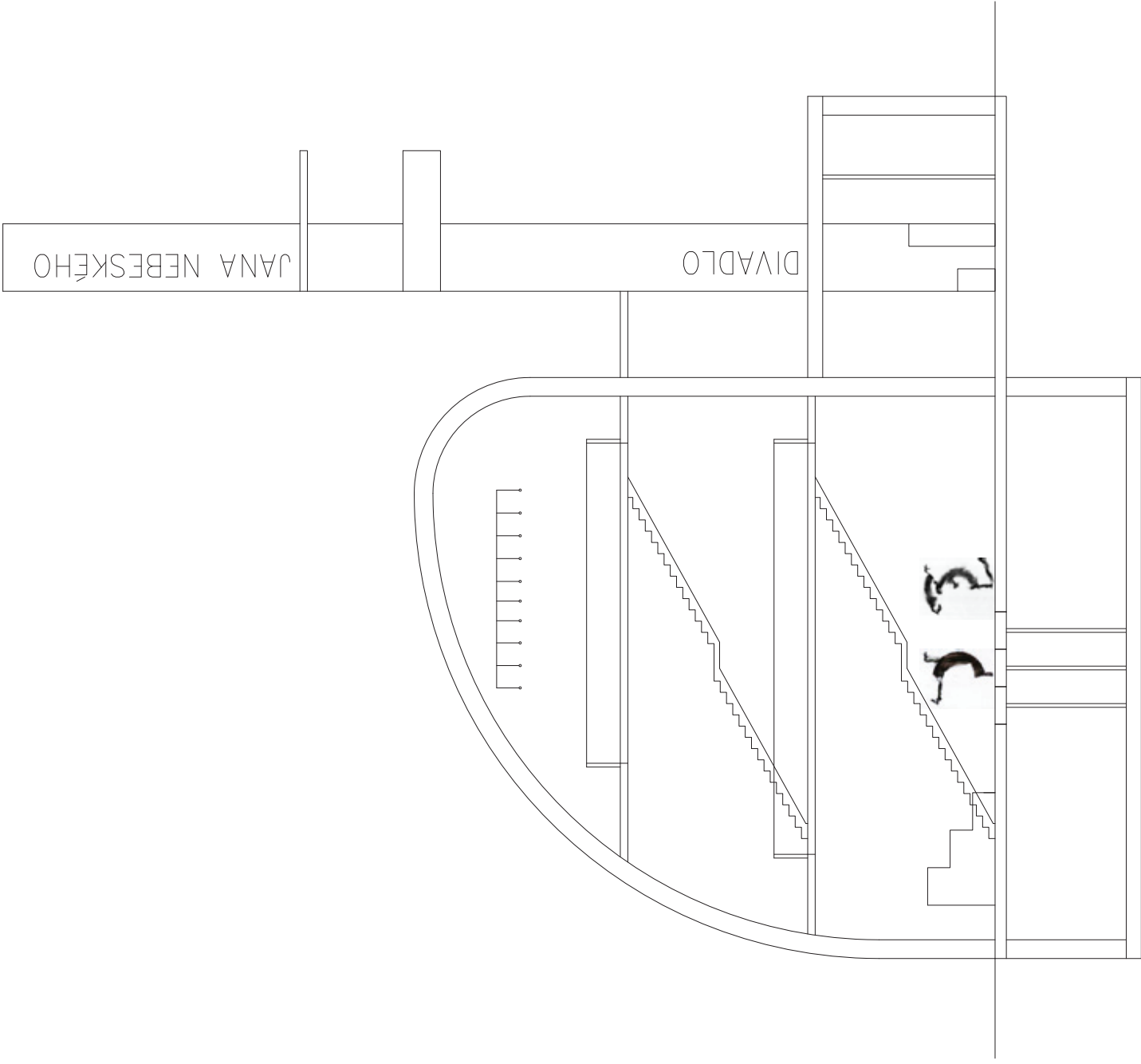
1. GALERIE

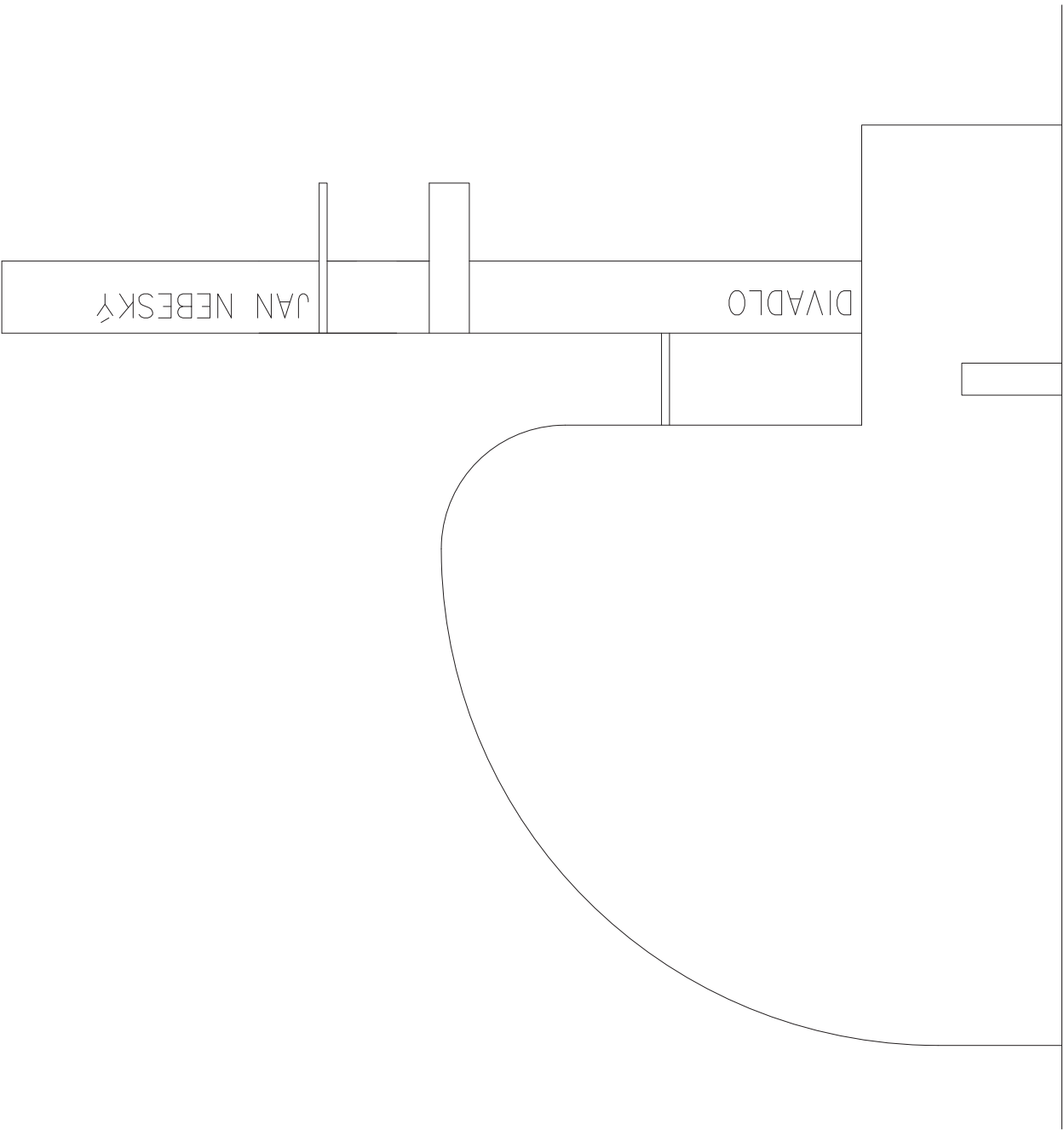
2. GALERIE

1. PP – SKLAD

3M ŘEZ

POHLED

3M

